

Sygn. akt III K 107/23

1. WYROK

2. W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 lutego 2024 r.

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SO Sławomir Cyniak (sędzia referent)

Sędzia: SO Katarzyna Sztandar

Ławnicy: Agata Bielecka, Jacek Dzwonek, Stanisław Płachta

Protokolant: Małgorzata Bednarek

w obecności Prokuratora Katarzyny Jarząbkowskiej, Włodzimierza Gusty

po rozpoznaniu w dniach 11 stycznia 2024 roku, 15 stycznia 2024 roku, 8 lutego 2024 roku

sprawy:

W. S. syna J. i K. z domu Z., urodzonego (...) w Ł.

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 08 czerwca 2023 roku, w m. K., gm. Z., woj. (...) spowodował ciężki uszczerbek na zdrowiu, w postaci choroby realnie zagrażającej życiu M. S. (1) w ten sposób, że uderzył pokrzywdzonego pięścią w głowę wskutek czego w/w przewrócił się, a następnie kopał go w głowę i plecy, czym spowodował obrażenia w postaci rozległego krwiaka przymózgowego nad obiema półkulami mózgu, znacznie większego i niejednorodnego po stronie prawej o grubości do 25 mm, a po stronie lewej grubości do 6 mm, krwiaka wzdłuż sierpa mózgu i namiotu mózdzku, znacznego efektu masy po stronie prawej, przemieszczenia na lewo o 9 mm układu komorowego, ograniczenia nadnamiotowej rezerwy płynowej, niewielkiego ogniska malacji w prawym płacie skroniowym, dużego krwiaka w tkankach miękkich policzka prawego, niewielkiego krwiaka w tkankach nosogardła/podniebienia miękkiego, wysięku w zatokach obocznych nosa, które doprowadziły do rozległych zmian obrzękowo-malacyjnych w obrębie mózgowia oraz narastającej niewydolności oddechowej, a w konsekwencji śmierć pokrzywdzonego w dniu 18 czerwca 2023 roku, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu łącznie co najmniej roku kary pozbawienia wolności za popełnienie ponownie umyślnego przestępstwa przeciwko życiu lub zdrowiu, z użyciem przemocy lub groźby jej użycia,

tj. o czyn z art. 156 § 1 pkt 2 kk w zw. z art. 156 § 3 kk w zw. z art. 64 § 2 kk

II. w dniu 01 maja 2023 roku około godziny 17.50 w miejscowości T., gm. D., woj. (...) prowadził w ruchu lądowym po drodze publicznej jako kierujący pojazd mechaniczny marki R. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości z wynikiem 1,15 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu będąc wcześniej prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego,

tj. o czyn z art. 178a § 4 kk

orzeka:

1. Oskarżonego W. S. w miejsce zarzucanego mu w pkt. I aktu oskarżenia czynu uznaje za winnego tego, że w dniu 8 czerwca 2023 roku w miejscowości K., gm. Z., woj. (...) uderzył pięścią M. S. (1), powodując jego upadek na trawiaste

podłoże, a następnie co najmniej dwukrotnie kopnął go w głowę, w wyniku czego M. S. (1) doznał rozległego krwiaka przymózgowego nad obiema półkulami mózgu, znacznie większego i niejednorodnego po stronie prawej o grubości do 25 mm, a po stronie lewej grubości do 6 mm, krwiaka wzdłuż sierpa mózgu i namiotu mózdzku, czyli masywnych zmian malacyjno-niedokrwiennych w obrębie obu półkul mózgu, szczególnie w prawej, kilka drobnych zasinień w okolicy kącika zewnętrznego szpary powieki oka prawego, stłuczenia powłok miękkich twarzy w okolicy oczodołowej prawej, dużego krwiaka w tkankach miękkich policzka prawego, nieregularne głębokie rozerwanie śluzówki na wewnętrznej powierzchni wargi górnej ust, które doprowadziły do rozległych zmian obrzękowo-malacyjnych w obrębie mózgowia oraz narastającej niewydolności oddechowej, co spowodowało chorobę realnie zagrażającą życiu, a w konsekwencji doprowadziło do śmierci pokrzywdzonego w dniu 18 czerwca 2023 roku, przy czym czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia łącznie ponad roku pozbawienia wolności za popełnienie umyślnego przestępstwa, za które został skazany w warunkach art. 64 § 1 kk, wypełniającego dyspozycję art. 156 § 1 pkt. 2 kk w zw. z art. 156 § 3 kk w zw. z art. 64 § 2 kk i za to na podstawie art. 156 § 3 kk, art. 64 § 2 kk wymierza mu karę 15 (piętnastu) lat pozbawienia wolności;

2. Oskarżonego W. S. uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt. II aktu oskarżenia, z tą zmianą, że przyjmuje, iż prowadził samochód marki R. (...) o nr rej. (...), wypełniającego dyspozycję art. 178a § 4 kk i za to na podstawie art. 178a § 4 kk wymierza mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

3. Na podstawie art. 85 § 1 kk, art. 86 § 1 kk wymierza oskarżonemu W. S. karę łączną 16 (szesnastu) lat pozbawienia wolności;

4. Na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu W. S. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 9 czerwca 2023 roku godzina 15:30 do dnia 7 grudnia 2023 roku godzina 15:30 oraz od dnia 16 grudnia 2023 roku godzina 15:30;

5. Na podstawie art. 46 § 1 kk zasądza od oskarżonego W. S. na rzecz M. S. (2) i B. W. (1) kwoty po 50 000 (pięćdziesiąt tysięcy) zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę;

6. na podstawie art. 42 § 3 kk orzeka wobec oskarżonego W. S. zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio;

7. na podstawie art. 43a § 3 kk orzeka od oskarżonego W. S. świadczenie pieniężne w kwocie 10.000,00 (dziesięciu tysięcy) zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

8. na podstawie art. 230 § 2 kpk zwraca dowody rzeczowe zarejestrowane w księdze depozytów nr (...) pod poz. 1, 2, 3, 5 M. S. (2), pod poz. 4, 6, 7, 8 i 9 oskarżonemu W. S.;

9. Zasądza na rzecz kancelarii adwokackiej adw. M. J. kwotę 2845,90 (dwa tysiące osiemset czterdzieści pięć 90/100) zł tytułem nieopłaconej, udzielonej z urzędu pomocy prawnej oskarżonemu W. S.;

10. Zasądza od oskarżonego W. S. na rzecz M. S. (2) kwotę 2804,40 (dwa tysiące osiemset cztery 40/100) zł tytułem zwrotu poniesionych kosztów zastępstwa procesowego;

11. Zwalnia oskarżonego W. S. od opłaty i kosztów postępowania, które przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	III K 107/23	

<p>Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
<p>USTALENIE FAKTÓW</p>			
<p>1.Fakty uznane za udowodnione</p>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	W. S.	w dniu 8 czerwca 2023 roku w miejscowości K., gm. Z., woj. (...) uderzył pięścią M. S. (1), powodując jego upadek na trawiaste podłoże, a następnie co najmniej dwukrotnie kopnął go w głowę, w wyniku czego M. S. (1) doznał rozległego krwiaka przymózgowego nad obiema półkulami mózgu, znacznie większego i niejednorodnego po stronie prawej o grubości	

do 25 mm, a po stronie lewej grubości do 6 mm, krwiaka wzdłuż sierpa mózgu i namiotu mózdzku, czyli masywnych zmian malacyjno-niedokrwiennych w obrębie obu półkul mózgu, szczególnie w prawej, kilka drobnych zasinień w okolicy kącika zewnętrznego szpary powieki oka prawego, stłuczenia powłok miękkich twarzy w okolicy oczodołowej prawej, dużego krwiaka w tkankach miękkich policzka prawego, nieregularne głębokie rozerwanie śluzówki na wewnętrznej powierzchni wargi górnej ust, które doprowadziły do rozległych zmian obrzękowo-malacyjnych w obrębie mózgowia oraz narastającej niewydolności oddechowej, co spowodowało chorobę realnie zagrażającą życiu, a w konsekwencji doprowadziło do śmierci pokrzywdzonego w dniu 18 czerwca 2023 roku, przy czym czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia łącznie ponad roku pozbawienia wolności za popełnienie umyślnego przestępstwa, za które został skazany w warunkach art. 64 § 1 kk - art. 156 § 1 pkt. 2 kk w zw. z art. 156 § 3 kk w zw. z art. 64 § 2 kk

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>W dniu 08.06.2023 r. ok. godziny 15:00 oskarżony W. S. wraz z partnerką P. J. przyszedli do sklepu w miejscowości K. i zakupili dwie butelki wódki. Towarzyszył im P. G. (1), następnie udali się na posesję K. G. (1). Wcześniej, w godzinach przedpołudniowych także przebywali na terenie posesji należącej do K. G. (1), gdzie pili piwo. Na tej posesji przebywał też S. K. (1), który również pił piwo. K. G. (1) krótko przebywał z nimi, następnie udał się do domu i po zjedzeniu obiadu położył się spać. Po jego odejściu przyszedł M. S. (1), który przyłączył się do spożywania alkoholu. Pomędzy M. S. (1) a P. J. istniał konflikt z powodu czapki. P. J. miała jego czapkę, o co M. S. (1) miał do niej pretensje. Z tego powodu oskarżony odgrażał się M. S. (1).</p> <p>Ok. godziny 18-tej doszło do wymiany zdań pomiędzy M. S. (1) a P. J. z powodu czapki. Wówczas S. K. (1) opuścił teren posesji K. G. (1), gdzie oprócz M. S. (1) pozostali oskarżony z P. J. i P. G. (1). W pewnym momencie M. S. (1) stał naprzeciwko oskarżonego, który uderzył go pięścią w twarz, powodując jego upadek</p>	<p>zeznania świadków</p> <p>E. J.</p> <p>K. G.</p> <p>P. G.</p> <p>S. K.</p> <p>P. M.</p> <p>Protokół oględzin telefonu</p> <p>Zeznania świadka</p> <p>S. K.</p> <p>Zeznania świadka</p> <p>P. G.</p> <p>D. P.</p> <p>Ekspertyza z badań genetycznych</p> <p>Zeznania świadków</p> <p>D. J.</p> <p>S. K.</p> <p>J. U.</p> <p>K. K.</p> <p>Z.. K.</p> <p>Zeznania świadków</p> <p>M. S.</p> <p>B. W.</p> <p>E. K.</p> <p>T. K.</p> <p>Protokoły oględzin miejsca zdarzenia, rzeczy</p>	<p>177-178, 452v-453</p> <p>440v</p> <p>85-86, 441-442</p> <p>65-66, 443</p> <p>37, 440</p> <p>50-51</p> <p>65-66, 443</p> <p>85-86, 441-442</p> <p>91, 174, 442v</p> <p>236-258</p> <p>163-164, 452v-453</p> <p>166-167, 453v</p> <p>180-181</p> <p>171, 453</p> <p>27-28</p> <p>1-2, 439</p> <p>439v</p> <p>11, 440</p> <p>13,</p> <p>16-17, 52-53, 58-59</p> <p>31, 103, 34-36, 55-57</p> <p>40-41, 158-160, 209-212, 454-455</p> <p>7</p> <p>142-143, 443v</p> <p>112-113, 443v-444</p>	

<p>na trawiaste podłoże. Następnie oskarżony odszedł i dalej spożywał alkohol, jednocześnie zabronił pokrzywdzonemu się podnieść. Kiedy M. S. (1) próbował się podnieść, oskarżony podszedł do niego i co najmniej dwukrotnie kopnął w go głowę. Wtedy podeszła P. J. do leżącego M. S. (1), która rozdarła mu koszulkę i kilka razy uderzyła ręką w plecy.</p>	<p>Protokół zatrzymania rzeczy 104-106 101 Opinie sądowo-lekarskie 438v Informacja dot. obrażeń 145 Zeznania świadków 276-278 G. K. 437v P. P. 201-203, 310-312 Protokół oględzin pojazdu 44-46, 123-127 Badanie trzeźwości 184, 185, 268-275, Wyjaśnienia oskarżonego 290-305</p>	
<p>Następnie oskarżony z P. J. opuścili posesję K. G. (1), przy czym W. S. odjechał rowerem. Wtedy na miejsce zdarzenia udali się D. J. (1), S. K. (2) i J. U.. Zobaczyli leżącego, pobitego M. S. (1), z którym nie mogli nawiązać rozmowy. Przesunęli go na bok i pozostał przy nim J. U.. D. J. (1), S. K. (2) odeszli i powiedzieli o tym najpierw K. K. (1), a później Z. K. (1), przy czym jako sprawcę pobicia wskazali oskarżonego. Z. K. (1) podjęła starania telefonicznego powiadomienia o tym rodziców ofiary.</p>	<p>informacja Opinia sądowo-psychiatryczna Dane osobowe Wywiad środowiskowy Dane o karalności Odpisy wyroków</p>	
<p>Na miejsce przyjechali rodzice ofiary i jego matka M. S. (2) zadzwoniła na numer alarmowy. W między czasie na miejsce zdarzenia wróciła P. J., która miała na głowie czapkę M. S. (1), a na pytanie jego matki, coście mu zrobili, odpowiedziała, że to nie ona, „szukajcie tego, co odjechał</p>		

rowerem". Wypowiedziała to z uśmiechem, wówczas M. S. (2) ściągnęła jej z głowy czapkę. Następnie przyjechali policjanci oraz pogotowie ratunkowe, które zabrało nieprzytomnego M. S. (1) do szpitala.

M. S. (1) zmarł w szpitalu, nie odzyskawszy przytomności, w dniu 18.06.2023 r.

W wyniku pobicia M. S. (1) doznał rozległego krwiaka przymózgowego nad obiema półkulami mózgu, znacznie większego i niejednorodnego po stronie prawej o grubości do 25 mm, a po stronie lewej grubości do 6 mm, krwiaka wzdłuż sierpa mózgu i namiotu mózdzku, czyli masywnych zmian malacyjno-niedokrwiennych w obrębie obu półkul mózgu, kilka drobnych zasinień w okolicy kącika zewnętrznego szpary powieki oka prawego, stłuczenie powłok miękkich twarzy w okolicy oczodołowej prawej dużego krwiaka w tkankach miękkich policzka prawego, nieregularne głębokie rozerwanie śluzówki na wewnętrznej powierzchni wargi górnej ust, które doprowadziły do rozległych zmian obrzękowo-malacyjnych w obrębie mózgowia oraz

narastającej niewydolności oddechowej, wywołując chorobę realnie zagrażającą życiu, co doprowadziło do śmierci pokrzywdzonego w dniu 18 czerwca 2023 roku.

W dniu 01.05.2023 r. W. S. wraz z P. J. udali się znajomego G. K. (1), z którym pili piwo.

Następnie oskarżony i P. J. wyszli od G. K. (1), zabierając kluczyki od jego samochodu marki R. (...) nr rej. (...).

Samochodem kierował oskarżony i jadąc drogą publiczną w miejscowości T., gm. D., wjechał do rowu. Przejeżdżającego tą drogą, ok. godziny 17:50, P. P. (1) zatrzymała P. J., która poprosiła o pomoc w wyciągnięciu samochodu z rowu. P. P. (1) odmówił widząc jaki pojazd znalazł się w rowie. Za kierownicą siedział oskarżony, który miał bełkotliwą mowę, wskazującą na stan po spożyciu alkoholu. Świadek powiedział im aby zadzwonili po pomoc drogową, zaś sam zadzwonił na numer alarmowy informując o zdarzeniu. Na miejsce przyjechali policjanci, którzy zatrzymali oskarżonego. W. S. znajdował się w stanie nietrzeźwości, 1,15 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

Oskarżony nie posiada uprawnień do kierowania samochodami

W. S. nie jest chory psychicznie, ani upośledzony umysłowo. Wykazuje zespół uzależnienia od alkoholu. W chwili popełnienia zarzucanych czynów miał ograniczoną, ale nie w stopniu znacznym, zdolność rozpoznania znaczenia czynów i pokierowania swoim postępowaniem z powodu pozostawania w stanie upojenia alkoholowego. Skutki spożywania alkoholu mógł przewidzieć. Aktualnie może brać udział zarówno w prowadzonym postępowaniu karnym, jak i odbywać karę pozbawienia wolności, zaś jego stan psychiczny pozwala na prowadzenie samodzielnej obrony.

Oskarżony jest kawalerem, ojcem małoletniego dziecka, przed zatrzymaniem pracował w charakterze glazurnika, uzyskując wynagrodzenie w wysokości ok. 2500-4000 zł miesięcznie. Przed aresztowaniem oskarżony mieszkał z P. J., z którą posiada dziecko. W miejscu zamieszkania był postrzegany jako osoba nadużywająca alkoholu i agresywna, nie posiada majątku.

W. S. był wielokrotnie karany, w tym wyrokiem

<p>łącznym Sądu Okręgowego w (...). z dnia 08.08.2017 r., w sprawie (...), na karę łączną 5 lat pozbawienia wolności, który objął między innymi wyrok Sądu Okręgowego w (...). z dnia 24/10.2016 r., w sprawie (...). Wyrokiem tym W. S. został skazany za czyn z art. 13§1 kk w zw. z art. 280§2 kk, art. 157§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 64§1 kk na karę 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Karę orzeczoną w sprawie (...) oskarżony odbył w okresie od 11.06.2017 r. do 20.04.2022 r. Ponadto W. S. został dwukrotnie skazany przez Sąd Rejonowy w B., wyrokami z dnia 17.03.2010 r., w sprawie (...) oraz z 23.08.2010 r., w sprawie (...), za czyny z art. 178a§1 kk, odpowiednio na kary grzywny i pozbawienia wolności.</p>			
Lp.	Oskarżony		
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
<i>OCena DOWOdów</i>			
<i>1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów</i>			

Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	<p>Zeznania świadków</p> <p>E. J.</p> <p>K. G.</p> <p>P. G.</p> <p>D. P.</p> <p>S. K.</p> <p>P. M.</p> <p>D. J.</p> <p>S. K.</p> <p>J. U.</p> <p>K. K.</p> <p>Z.. K.</p> <p>M. S.</p> <p>B. W.</p> <p>E. K.</p> <p>T. K.</p> <p>G. K.</p> <p>P. P., K. S.</p> <p>częściowo Sł. J.</p> <p>Dokumenty w tym:</p> <p>Protokoły oględzin miejsca zdarzenia, rzeczy, pojazdu</p> <p>protokoły zatrzymania rzeczy</p> <p>opinie sądowo-lekarskie</p> <p>informacja dot. obrażeń</p>	<p>Zeznania świadków przesłuchanych w tej sprawie zasługiwały na wiarę, korelowały ze sobą oraz znalazły odbicie w pozostałym materiale dowodowym. Jeśli chodzi o pierwszy z zarzucanych czynów, najistotniejsze znaczenia miały zeznania P. G. (1). Podczas pierwszego przesłuchania świadek, zasłaniał się niepamięcią z uwagi na spożyty alkohol. Jednak świadek, następnego dnia, sam zgłosił się na komendę policji, przyznając, że nie ujawnił wszystkich faktów zdarzenia z obawy przed oskarżonym. P. G. (1) uczciwie przyznał, że znajdował się w dość znacznym stanie po spożyciu alkoholu i dlatego nie pamiętał wszystkich szczegółów zdarzenia. Jednakże widział stojących naprzeciwko siebie oskarżonego i ofiarę. Wówczas oskarżony uderzył pięścią M. S. (1), który upadł, a następnie co najmniej dwukrotnie kopnął go w głowę. Dopiero wówczas do leżącego pokrzywdzonego podeszła partnerka oskarżonego, mianowicie P. J., która rozdarła mu koszulkę oraz kilka razy uderzyła w plecy. Z zeznań P. G. (1) jednoznacznie</p>	

ekspertyza z badań genetycznych

opinia sądowo-psychiatryczna

wywiad środowiskowy

dane o karalności

odpisy wyroków

zdjęcia

nagranie

wynikało, że w głowę ofiary uderzył oraz kopnął wyłącznie oskarżony, zaś zachowanie agresywne P. J. ograniczyło się do rozerwania koszulki i zadania kilka uderzeń w plecy. Znalazło to odzwierciedlenie w oględzinach i zdjęciach, oraz w wynikach badań genetycznych.

Stwierdzono rozerwanie koszulki ofiary. Natomiast z opinii biegłych lekarzy wynikało, że w okolicy podobojczykowej prawej i na bocznej powierzchni ramienia prawego stwierdzono jedynie niewielkie obrażenia w postaci sińca i skupienie kilku drobnych powierzchniowych otarć naskórka. Natomiast z ekspertyzy z badań genetycznych wynikało, że na butach oskarżonego ujawniono ślady krwi należące do ofiary. Ponadto relacja P. G. (1) korelowała z zeznaniami D. P. (2), do którego udał się po zdarzeniu, prezentując powyższą wersję wypadków, przy czym ograniczył się tylko do ogólnego stwierdzenia, że ofiara została pobita i skopana przez oskarżonego i jego partnerkę. Zeznając świadek uszczegółowił te dane przez wskazanie udziału w/w osób w tym zdarzeniu. Znamienna była postawa P. G. (1), który przyznał, że nie pamiętał zarówno udania się do D. P.

(2), jak i przedstawienia mu przebiegu zdarzenia. Powyższe przemawia za szczerością zmienionych zeznań przez P. G. (1), który uczciwie zaprezentował zapamiętane fakty. Należy zaznaczyć, że jak wynika z załączonych przez tego świadka smsów, po zdarzeniu wielokrotnie usiłowania się z nim skontaktować P. J., która wykazywała zaniepokojenie wersją zaprezentowaną przez P. G. (1), odnosząca się do jej udziału.

Świadkowie D. J. (1), S. K. (2) i J. U. potwierdzili, że po odjeździe rowerem oskarżonego, na miejscu zastali leżącego i pobitego M. S. (1) oraz obecnego P. G. (1). S. K. (1) potwierdził przebywanie na miejscu zdarzenia oraz przyczynę zajścia, czyli wymianę zdań pomiędzy ofiarą a P. J.. Natomiast nie widział okoliczności pobicia M. S. (1), gdyż wcześniej odszedł. Potwierdził to w zeznaniach świadek D. J. (1), ponadto znalazło odzwierciedlenie w załączonym przez B. W. (1) nagraniu. Z jego treści nie wynikało, aby S. K. (1) widział moment pobicia ofiary. Natomiast K. K. (1) i Z. K. (1) zeznali na okoliczność uzyskania informacji o pobitym i leżącym M. S. (1) od D. J. (1) i S. K. (2). Z. K. (1) przedstawiła podjęte czynności w celu

zawiadomienia rodziców ofiary. M. S. (2) zeznała o okolicznościach uzyskania informacji o leżącym, pobitym synu i zachowaniu P. J., która miała na głowie czapkę ofiary. Znamienne przy tym były jej słowa wypowiedziane do M. S. (2), odnośnie sprawcy pobicia, mianowicie wskazała na osobę, która odjechała rowerem. Faktycznie wówczas rowerem odjechał oskarżony. Zeznania E. i T. K. (2) dotyczyły powiadomienia matki M. S. (1).

Sąd uwzględnił zeznania G. K. (1) i P. P. (1), które dotyczyły czynu II. G. K. (1) konsekwentnie przedstawił odwiedzin oskarżonego z partnerką i spożyty wspólnie alkohol oraz niezauważenie momentu zabrania przez nich kluczyka jego samochodu i ich odjazdu. Znalazło to odbicie w relacji P. P. (1), który na miejscu zastał jednego mężczyznę, siedzącego za kierownicą, którym był oskarżony. Oprócz niego była kobieta i żadna z tych osób nie twierdziła, że czekają na kolegę, który miał kierować pojazdem i udać się po pomoc. Wprost przeciwnie, kobieta, czyli P. J., prosiła świadka o pomoc w wypchnięciu pojazdu z rowu, co byłoby zbędne w przypadku wersji oskarżonego

zaprezentowanej przed sądem, gdyż miał czekać na G. K. (1), który miał udać się po pomoc. Należy podkreślić, że na miejsce przybyli funkcjonariusze policji i podczas wykonywania czynności, nie pojawił się G. K. (1).

Sąd częściowo uwzględnił zeznania świadka S. J.. Oceniając jego zeznania należy na wstępie zaznaczyć, że nie były konsekwentne. Z jego pierwszych zeznań wynikało, że w dniu zdarzenia, sprzedając w sklepie, usłyszał od Z. K. (1) o pobiciu M. S. (1) przez oskarżonego. Natomiast w momencie opuszczenia sklepu, zauważył grupę osób na posesji K. G. (1), wśród której był oskarżony, który miał szukać zaczepki. Pomimo potwierdzenia tych zeznań, po ich odczytaniu na rozprawie, świadek faktycznie zmienił ich treść, że relacja Z. K. (1) miała odnosić się do wcześniejszego zajścia, sprzed kilku dni, zaś na posesji widział leżącego mężczyznę. Nawet początkowo twierdził, że był to M. S. (1). Świadek nie potrafił logicznie wytłumaczyć występujących różnic w jego zeznaniach, którym przeczyły twierdzenia zarówno Z. K. (1), jak i oskarżonego. Ponadto z opinii sądowo-lekarskich, które w części były

oparte na dokumentacji lekarskiej, nie wynikało aby stwierdzono u ofiary obrażenia, wskazujące na ich wcześniejsze powstanie, kilka dni przed zdarzeniem. Także zeznania M. S. (2) przemawiały przeciwko posiadaniu wcześniej przez syna obrażeń.

Z powyższych względów Sąd przyjął zeznania S. J. w zakresie zauważenia oskarżonego, P. J., P. G. (1) i S. K. (1) na posesji K. G. (1) oraz wcześniejszego, niewłaściwego zachowania W. S. z uwagi na jego agresywne zachowanie wobec innych osób. Zeznania K. S. (2) nie wniosły do sprawy istotnych okoliczności, świadek zauważyła P. J., do której jednak nie podeszła i nie wiedziała czy miała zabrudzone ubranie, czy też buty, które, nie zdejmując z nóg, wytarła o trawę.

Uwzględniono dokumenty załączone do akt, w tym protokoły oględzin miejsca zdarzenia, rzeczy, pojazdu, protokół zatrzymania rzeczy, wyniki badania trzeźwości, opinie sądowo-lekarskie, ekspertyzę z badań genetycznych, opinię sądowo-psychiatryczną, ekspertyzę z badania telefonu komórkowego, wywiad środowiskowy, dane o karalności, odpisy wyroków. Żadna ze stron nie kwestionowała

tych dokumentów. Na podstawie opinii sądowo-lekarskich ustalono zakres obrażeń doznanych przez M. S. (1), mechanizm ich powstania i skutków. Należy zaznaczyć, że w sprawie opiniowali dwaj biegli lekarze z uwagi na śmierć ofiary. Drugi biegły przedstawił ustalenia dokonane w oparciu zarówno o dokumentację lekarską, jak i wyniki sekcji zwłok. Po uzupełnieniu tej opinii na rozprawie, należało je uznać za pełne i jasne. Według biegłego Z. K. (2), doznane przez ofiarę obrażenia skutkowały chorobą realnie zagrażającą życiu i w jej wyniku doszło do śmierci ofiary. Podczas rozprawy, biegły podkreślił, że obrażenia w obrębie głowy były ciężkimi i spowodowały w/w skutki. Natomiast obrażenia w okolicy podbojczykowej prawej i bocznej powierzchni ramienia prawego, nie były groźne, powstały od uderzenia np. pięścią, kolanem, kopnięciem, lub uderzenia się o jakiś przedmiot podczas upadku i skutkowały naruszeniem czynności ciała na okres do 7 dni. Jednocześnie biegły odniósł się do możliwości spowodowania wybicia zębów, na co wskazano w zawiadomieniu. W dokumentacji lekarskiej brak było zapisów na ten temat. Także w

czasie sekcji zwłok nie stwierdzono na tyle świeżych zmian w uzębieniu ofiary, przemawiających za ich wybiciem. Dlatego nie przyjęto w opisie czynu wybicia zęba, czy też zębów.

Uwzględniono opinię sądowo-psychiatryczną, wcześniej zaprezentowaną oraz wyniki ekspertyzy z badań genetycznych. W jej wyniku ustalono, że na butach oskarżonego znajdowały się ślady krwi pochodzące od ofiary. Także ekspertyzę z badania telefonu oskarżonego, podczas którego nie ujawniono żadnych nagrań z dnia zdarzenia.

Ponadto uwzględniono pozostałe dokumenty, wcześniej zaprezentowane, w tym wywiad środowiskowy i dane o karalności z odpisami wyroków, które dały podstawy do przyjęcia działania oskarżonego w ramach czynu z pkt. I w warunkach recydywy wielokrotnej.

Wyjaśnienia oskarżonego tylko w niewielkim zakresie zasługiwały na wiarę, w części w których przedstawił przyczynę zajścia, czyli kłótnię partnerki z ofiarą o czapkę, zaprzeczył wcześniejszego pobicia M. S. (1) i przyznał się do braku posiadania prawa jazdy. W pozostałej

części nie zasługiwały na wiarę, gdyż pozostawały w sprzeczności z pozostałym, przedstawionym powyżej materiałem dowodowym. Oskarżony przyznał się do dwukrotnego uderzenia pięścią w twarz ofiarę, ale w ich wyniku, nic mu się nie miało stać. Jednakże okoliczności jakie temu miały towarzyszyć, były sprzeczne z zaprezentowanymi przez P. G. (1). Zdaniem oskarżonego, po pierwszym uderzeniu, nic się pokrzywdzonemu nie stało, gdyż odszedł, a później wrócił i wspólnie spożywali alkohol. Natomiast drugie uderzenie miało nastąpić w pozycji siedzącej, zarówno dla niego, jak i ofiary. Po drugim uderzeniu M. S. (1) miał się osunąć i położyć. Oskarżony właściwie winę za zdarzenie i spowodowanie obrażeń ciała ofiary, zrzucił na swoją partnerkę, P. J.. Według niego to P. J. uderzyła M. S. (1) w twarz, a później kopała. Tym samym oskarżony próbował odsunąć od siebie główną odpowiedzialność, zrzucając ją na partnerkę, jednocześnie, matkę ich dziecka. Powyższej wersji przeczyła relacja P. G. (1), który szczerze przedstawił udział w zdarzeniu zarówno oskarżonego, jak i P. J.. Należy zaznaczyć, że świadek nie miał podstaw do fałszywego

zaprezentowania udziału P. J. w czasie zdarzenia. Jak wcześniej podkreślono, z przedłożonych przez niego smsów wynikało, że po drugim przesłuchaniu, P. J. usilnie próbowała się z nim skontaktować, w związku z jego zeznaniami odnośnie jej udziału. Świadek, od drugiego przesłuchania, konsekwentnie prezentował udział P. J., nie ukrywając jej negatywnego zachowania. W przypadku P. J., zachowanie polegało na szarpaniu za koszulkę leżącego pokrzywdzonego, po uprzednim pobiciu go przez oskarżonego, i uderzaniu po plecach. Ponadto przeciwko relacji oskarżonego przemawiały wyniki z badań genetycznych, gdzie na jego butach ujawniono ślady krwi pochodzące od ofiary. Tymczasem wyjaśnienia oskarżonego nie wskazywały na taką możliwość, gdyż po drugim uderzeniu i osunięciu się na ziemię pokrzywdzonego, do niego nie podchodził. Miała to zrobić P. J.. Powyższych ustaleń nie zmieniłyby ewentualne badania genetyczne odzieży i obuwia P. J., w świetle relacji P. G. (1). P. J. nie była bierna i podeszła do ofiary, co wcześniej opisano, tym samym ewentualne ślady jego krwi na jej odzieży i butach, byłyby konsekwencją jej

		<p>późniejszego zachowania wobec M. S. (1). Ponadto wersji zaprezentowanej przez oskarżonego w postępowaniu sądowym przeczyły wyniki badania jego telefonu komórkowego. Biegły nie ujawnił w nim żadnych nagrań z dnia zdarzenia, na co wskazywały jego wyjaśnienia. Ponadto niezrozumiałe byłoby zachowanie oskarżonego, który miał nagrać przebieg zajścia z negatywnym zachowaniem P. J. i natychmiast je usunąć.</p>	
<p>1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	<p>wyjaśnienia oskarżonego częściowo zeznania Sł. J.</p>	<p>Nie zasługiwały na wiarę wyjaśnienia oskarżonego, w których przeczył pobiciu ofiary i prowadzenia pojazdu w stanie nietrzeźwości, z powodów przedstawionych w pkt. 2.1.</p> <p>Także nie uwzględniono w całości zeznań świadka S. J., co zostało już przedstawione w w/w punkcie uzasadnienia.</p>	

PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1	W. S.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Przestępstwo spowodowania ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, którego skutkiem jest śmierć człowieka, jest przestępstwem materialnym, a jego strona podmiotowa ma charakter kombinowany. Dla jego przyjęcia konieczne jest wystąpienie skutku w postaci ciężkiego uszczerbku na zdrowiu określonego w przepisie §1 tegoż artykułu i dodatkowo następstwa tego czynu w postaci śmierci człowieka. Nadto spowodowanie ciężkiego uszczerbku na zdrowiu objęte musi być umyślnością sprawcy, a pozostająca z nim w związku przyczynowym śmierć człowieka – nieumyślnością. Przez nieumyślność należy rozumieć przewidywanie lub obiektywną możliwość przewidzenia wystąpienia następstwa swego</p>			

zachowania w postaci śmierci człowieka. Sprawca czynu z art. 156§3 kk działa z zamiarem bezpośrednim lub ewentualnym spowodowania ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, a następstwo czynu w postaci śmierci ogarnia nieumyślnością. Postać ciężkiego uszkodzenia ciała, wymieniona w art. 156 §1 pkt. 1 lub 2 kk, nie musi być już sprecyzowana w świadomości sprawcy. Objęcie zamiarem spowodowania ciężkiego uszczerbku na zdrowiu może przyjąć postać zamiaru ogólnego. Na wystąpienie takiego zamiaru wskazywać będzie m.in. sposób działania sprawcy, użyte przez niego narzędzie, czy stosunek do osoby pokrzywdzonej.

Przyjęcie, że określona zmiana w świecie zewnętrznym, w postaci śmierci człowieka, jest następstwem czynu określonego w art. 156§1 kk, oznacza, że śmierć nastąpiła w wyniku spowodowania ciężkiego uszczerbku na zdrowiu. Wobec sprawcy spowodowania ciężkiego uszczerbku na zdrowiu zachodzić muszą warunki obiektywnego przypisania skutku w postaci śmierci. Skutek w postaci śmierci musiał być obiektywnie przewidywalny, przy jednoczesnym wystąpieniu związku przyczynowego pomiędzy

działaniem sprawcy, spowodowaniem przez niego określonych obrażeń ciała, a zgonem ofiary (por. A. Barczak-Oplustil, G. Bogdan, Z. Ćwiąkałski, M. Dąbrowska-Kardas, P. Kardas, J. Majewski, J. Raglewski, M. Rodzynkiewicz, M. Szewczyk, W. Wróbel, A. Zoll, Kodeks karny. Część szczególna. Tom II. Komentarz do art. 117-277 kk, Zakamycze, 2006, wyd. II).

Przyjmując pogląd prezentowany w orzecznictwie „do okoliczności, na podstawie których należy poczynić ustalenia co do zamiaru sprawcy, zalicza się nie tylko godzenie w ważne dla życia ludzkiego organy, siłę ciosu, ich wielokrotność, rodzaj i rozmiary użytego narzędzia, głębokość i kierunek ran, rodzaj uszkodzeń ciała, stopień zagrożenia dla życia ludzkiego, lecz również stosunek sprawcy do pokrzywdzonego, a także pobudki, motywy oraz tło zdarzenia.

Uzewnętrznione przejawy zachowania sprawcy także pozwalają wnioskować o jego zamiarze” (wyrok SN z 4.06.2013 r. sygn. akt: II Aka 88/13, LEX nr 1331049).

Ze zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego wynika, iż oskarżony

zareagował na wymianę zdań pomiędzy ofiarą a P. J.. Oskarżony zaatakował ofiarę. Najpierw mocno uderzył go pięścią w twarz, powodując upadek na ziemię, a następnie kontynuował atak, kopiąc w głowę. Uderzenie w twarz zostało zadane z dużą siłą, po którym M. S. (1) natychmiast upadł i uderzył głową o powierzchnię. Nie powstrzymało to oskarżonego, który go kopał w głowę. Agresywne zachowanie oskarżonego ukierunkowane było na jedną z najbardziej wrażliwych części ciała, czyli głowę. W wyniku działania oskarżonego, pokrzywdzony doznał obrażeń twarzy, wewnętrznych głowy, w tym mózgu, które spowodowały chorobę realnie zagrażającą życiu i w konsekwencji zgon. Wyprowadzenie silnego uderzenia w twarz, zmierzało do spowodowania obrażeń ciała. Głowa jest miejscem newralgicznym, podatnym na tego typu urazy, co jest oczywiste dla każdego dorosłego człowieka. Na siłę wskazują skutki uderzenia i kopnięć, obrażenia twarzy, rany w okolicy wargi, w okolicy ciemieniowo-skroniowej po obu stronach powierzchni głowy. Oskarżony winien wiedzieć, że zadanie innej osobie uderzenia w głowę, może spowodować jego

upadek, a w połączeniu dodatkowo z kopnięciami, ciężkie uszkodzenie jego ciała. Zdawał sobie sprawę ze stanu spożytego alkoholu przez ofiarę, gdyż spożywali alkohol. Swoim zachowaniem oskarżony spowodował u pokrzywdzonego wcześniej opisane obrażenia ciała, które ostatecznie skutkowały jego zgonem. Doznane przez M. S. (1) obrażenia stanowiły ciężki uszczerbek na zdrowiu, powodując chorobę realnie zagrażającą życiu. W tym zakresie zachowanie W. S. cechowała umyślność w postaci zamiaru ewentualnego, godzenia się na spowodowanie powyższych obrażeń ciała u pokrzywdzonego. Pomędzy działaniem oskarżonego a skutkiem w postaci śmierci pokrzywdzonego wystąpił związek przyczynowy. Warto także podkreślić, że pokrzywdzony był dla oskarżonego znajomym, z którym wcześniej spożywał alkohol, a jego działanie stanowiło odpowiedź na kłótnię z P. J., której przyczyną była jej postawa, polegająca na posiadaniu i nie zwróceniu czapki ofiary. Powyższy konflikt można było łatwo rozwiązać przez zwrócenie czapki właścicielowi, czyli M. S. (1) i oskarżony winien powiedzieć o tym partnerce, nie zaś zaatakować ofiarę. W.

S. w odniesieniu do zgonu pokrzywdzonego, jako skutku swojego zachowania, nie chciał, ani na nie się nie godził. Jednakże zadając uderzenia pięścią oraz kopiąc, godził się ze spowodowaniem ciężkich obrażeń ciała, a w konsekwencji posiadał obiektywną możliwość przewidzenia wystąpienia następstwa swojego działania w postaci śmierci ofiary, tym bardziej, że nie zaprzestał swojego agresywnego zachowania po jego upadku. Ponadto nie wykazał żadnego zainteresowania jego stanem, w tym czy nie wymagał udzielenia pomocy lekarskiej. Oskarżony zdawał sobie sprawę, że leżenie pokrzywdzonego na ziemi nie było spowodowane stanem jego opilstwa, ale pobicia. Wiedział jaką użył siłę i nie powinien pozostawić ofiary. Tym samym Sąd przyjął, że oskarżony swoim zachowaniem wypełnił dyspozycję art. 156§1 pkt. 2 kk i art. 156 § 3 kk. Należy podkreślić, że zebrany i wcześniej zaprezentowany materiał dowodowy pozwolił na zindywidualizowanie zachowania oskarżonego i P. J. wobec M. S. (1) i spowodowanych przez nich obrażeń. Skutki w postaci spowodowania najpierw choroby realnie zagrażającej życiu, a następnie zgonu, były

wyłącznie wynikiem działania oskarżonego, zaś zachowanie P. J., nie miało w tym zakresie znaczenia.

Natomiast odnośnie czynu II, zachowanie oskarżonego polegało na prowadzeniu samochodu marki R. (...) po drodze publicznej w miejscowości T., gdzie wjechał do rowu. W wyniku czterokrotnego badania trzeźwości stwierdzono wyniki malejące od 1,15 mg/l do 0,84 mg/l w wydychanym powietrzu. Oskarżony był wcześniej prawomocnie, dwukrotnie skazany przez Sąd Rejonowy w B., wyrokami z dnia 17.03.2010 r., w sprawie (...) oraz z 23.08.2010 r., w sprawie (...) za czyny z art. 178a§1 kk odpowiednio na kary grzywny i pozbawienia wolności.

Z powyższych względów przypisano W. S. czyn z art. 178a§4 kk. Dokonano zmiany w opisie przez podanie właściwego numeru rejestracyjnego samochodu.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
<i>KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</i>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
W. S.	1, 2, 3, 4		Przypisany oskarżonemu czyn w pkt. I charakteryzował się bardzo wysokim stopniem społecznej szkodliwości. Oskarżony dopuścił się czynu przeciwko zdrowiu

i życiu człowieka, wobec osoby dobrze mu znanej. M. S. (1) był jego znajomym, z którym utrzymywał kontakty, wspólnie spożywał alkohol.

Ponadto uwzględniono motyw i pobudki, sposób działania, wiek oskarżonego, dotychczasowy sposób życia, karalność i zachowanie po zdarzeniu. Oskarżony w czasie dokonania zarzucanego czynu znajdował się w stanie po spożyciu alkoholu, Działanie oskarżonego nie cechowało się wyjątkową drastycznością i okrucieństwem. Po pobiciu pokrzywdzonego oskarżony pozostawił go leżącego na ziemi, bez zainteresowania się jego stanem zdrowia i udzielenia mu pomocy, natychmiast opuścił miejsce zdarzenia i odjechał rowerem, pomimo wcześniej spożytego alkoholu. Oskarżony jest osobą dojrzałą, doświadczoną życiowo, świadomą swoich zachowań. Przed zatrzymaniem oskarżony pracował i często spożywał alkohol. Wcześniej był wielokrotnie karany, jednak nie wyciągał z tego powodu właściwych wniosków. Ponadto jego zachowanie wobec innych osób cechowała agresja, powodując obawę, na co jednoznacznie wskazywały

zeznania M. S. (2), S. J., B. W. (1), P. M. (2), P. G. (1), M. P., D. J. (1).

Natomiast przy drugim czynie oskarżony wykazał się wyjątkowym lekceważeniem przepisów dotyczących poruszania się po drodze publicznej, kierując samochodem w stanie nietrzeźwości. Nie posiadał przy tym właściwych uprawnień oraz prowadził nie należący do niego samochód, zabierając bez wiedzy jego właściciela. Nie wyciągnął żadnych wniosków z niewłaściwego, wcześniejszego swojego zachowania, za które był wielokrotnie karany, w tym w warunkach recydywy, a także kierowania pojazdami w stanie nietrzeźwości.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd wymierzył W. S. za czyn I karę 15 lat pozbawienia wolności, za czyn II – 2 lat pozbawienia wolności, karę łączną 16 lat pozbawienia wolności. Sąd uznał, że powyższe kary jednostkowe i łączna powinny spełnić swoje role, uświadamiając oskarżonemu jej nieuchronność w przypadku naruszenia norm prawa karnego. W tym przypadku należało przede wszystkim zadośćuczynić celom prewencyjnym kary, mając na uwadze dotychczasowy sposób życia oskarżonego,

			<p>który cechował się, naruszaniem przepisów prawa karnego i braku szacunku wobec innych osób, a wręcz często kierowaną agresją, wzbudzającą uzasadnioną u nich obawę.</p> <p>Na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono okres faktycznego pozbawienia wolności w sprawie.</p>
<p>Inne ROZSTRZYGNIĘCIA ZAwarte w WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
W. S.	5, 6, 7, 8		<p>Orzeczono od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonych M. S. (2) i B. W. (1) kwoty po 50 000 zł, tytułem zadośćuczynienia za doznaną przez nich krzywdę w wyniku spowodowania ciężkich obrażeń, skutkujących zgonem osoby dla nich najbliższej, syna i brata.</p> <p>Orzeczono dożywotni zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych oraz świadczenie w kwocie 10 000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej, co było konsekwencją prowadzenia pojazdu w stanie nietrzeźwości, pomimo wcześniejszego,</p>

		<p>dwukrotnego skazania z tego powodu.</p> <p>Orzeczono o zwrocie dowodów rzeczowych oskarżonemu, które zostały od niego zabezpieczone i M. S. (2), które należały do ofiary, były to telefony komórkowe, odzież, buty.</p>
inne zagadnienia		
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
7. Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
9, 10, 11	<p>Zasądzono na rzecz obrońcy wynagrodzenie tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu wraz z poniesionymi wydatkami, uwzględniając nakład pracy, jaki wymagała sprawa i jej zawilóść. Zasądzono od oskarżonego na rzecz</p>	

oskarżycielki posiłkowej M. S. (2), pokrycie kosztów związanych z ustanowieniem i reprezentowaniem przez pełnomocnika, według stawek wynikających z rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2022 r. poz. 2726). Oskarżonego zwolniono od opłaty i kosztów mając na uwadze jego sytuację majątkową oraz wielkość wymierzonej kary pozbawienia wolności.

Podpis